sreda, 20. januar 2021

P9_TA(2021)0012

Izvajanje skupne zunanje in varnostne politike – letno poročilo 2020

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. januarja 2021 o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike – letno poročilo za leto 2020 (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki,

— ob upoštevanju naslova V Pogodbe o Evropski uniji (PEU),

— ob upoštevanju Ustanovne listine OZN in Helsinške sklepne listine iz leta 1975, ki jo je sprejela Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE),

— ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o politični odgovornosti ([1]),

— ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine Združenih narodov z naslovom „Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030“ z dne 25. septembra 2015,

— ob upoštevanju sklepov Sveta o celostnem pristopu k zunanjim konfliktom in krizam z dne 22. januarja 2018,

— ob upoštevanju tretjega poročila skupine uglednih mednarodnih in regionalnih strokovnjakov OZN za Jemen z naslovom „Yemen: A Pandemic of Impunity in a Tortured Land“ (Jemen: pandemija nekaznovanosti v trpeči državi), ki zajema obdobje od julija 2019 do junija 2020,

— ob upoštevanju globalne strategije za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije z dne 28. junija 2016,

— ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 8. aprila 2020 o globalnem odzivu EU na pandemijo COVID-19 (JOIN(2020)0011),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. oktobra 2020 o enakosti spolov v zunanji in varnostni politiki EU ([2]),

— ob upoštevanju priporočila Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2019 Svetu, Komisiji in podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o področju delovanja in mandatu posebnih predstavnikov EU ([3]),

— ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325 iz leta 2000 o ženskah, miru in varnosti,

— ob upoštevanju evropske agende za varnost za obdobje 2015–2020,

— ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 10. junija 2020 z naslovom Boj proti dezinformacijam v zvezi s COVID-19 – kaj je res in kaj ne (JOIN(2020)0008),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. aprila 2020 o usklajenem ukrepanju EU za spoprijemanje s pandemijo COVID-19 in njenimi posledicami ([4]),

([1]) UL C 210, 3.8.2010, str. 1.
([2]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0286.
([3]) Sprejeta besedila, P8_TA(2019)0172.
([4]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0054.

— ob upoštevanju sklepov Sveta o varnosti in obrambi z dne 17. junija 2020,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. septembra 2020 z naslovom Poročilo o strateškem predvidevanju za leto 2020 – načrtovanje poti k odpornejši Evropi,

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 18. junija 2019, 15. julija 2019, 14. oktobra 2019, 12. decembra 2019, izjave zunanjih ministrov EU z dne 15. maja 2020, sklepov Evropskega sveta z dne 20. junija 2019, 17. oktobra 2019 in 1. oktobra 2020 o nezakonitih dejavnostih Turčije v vzhodnem Sredozemlju in sklepov Sveta z dne 14. oktobra 2019 o severovzhodni Siriji,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 29. aprila 2020 z naslovom „Podpora Zahodnemu Balkanu pri soočanju s COVID-19 in okrevanju po pandemiji – Prispevek Komisije med pripravami na srečanje voditeljev EU in Zahodnega Balkana 6. maja 2020“ (COM(2020)0315),

— ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A9-0266/2020),

A. ker ima Parlament dolžnost in odgovornost izvajati demokratični nadzor skupne zunanje in varnostne politike ter skupne varnostne in obrambne politike ter bi moral pregledno in pravočasno prejeti potrebne informacije ter učinkovita sredstva za opravljanje te vloge v celoti, tudi v zvezi z vsemi programi obrambne industrije;

B. ker si EU v okviru skupne zunanje in varnostne politike prizadeva zagotoviti varnost in stabilnost, hkrati pa spodbuja evropske vrednote svobode, demokracije, enakosti, pravne države in spoštovanja človekovih pravic;

C. ker se svet spoprijema z agresivno geopolitično konkurenco, ki na področju zunanje politike zahteva ustrezne mehanizme in zmogljivosti za hitro odzivanje;

D. ker je močnejša, ambicioznejša, verodostojnejša in enotnejša skupna zunanja politika postala ključnega pomena, saj se EU v širši regiji spoprijema z več geopolitičnimi izzivi, ki neposredno ali posredno vplivajo na vse njene države članice in državljane;

E. ker EU na področju zunanje in varnostne politike ne uresničuje svojega potenciala zaradi neenotnosti med državami članicami;

F. ker se nobena država članica EU ne more sama spoprijeti z nobenim od svetovnih izzivov, s katerimi se danes spopada Evropa; ker je treba ambiciozno in učinkovito skupno zunanjo in varnostno politiko podpreti z ustreznimi finančnimi sredstvi in boljšimi mehanizmi odločanja;

G. ker se je v času pandemije COVID-19 stanje v zvezi z demokracijo, pravno državo, človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami v številnih delih sveta poslabšalo, število dezinformacijskih kampanj in kibernetskih napadov tretjih držav pa povečalo; ker so se namesto večstranskega sodelovanja v skladu z mednarodnim redom, ki temelji na pravilih, okrepili izolacionistični, enostranski in antiglobalistični trendi ter sistemska rivalstva;

H. ker izzivi, kot so ponovni razmah populizma in avtoritarizma, vse manjše spoštovanje mednarodnega prava, človekovih pravic in pravne države, napadi na liberalno demokracijo in multilateralizem, skupaj s tekmovanjem med velikimi silami, ki se je spremenilo v rivalstvo, zlasti med ZDA in Kitajsko, resno ogrožajo mednarodno varnost ter vrednote, interese in vpliv EU, ki bi lahko bila zaradi tega tekmovanja izrinjena iz krogov odločanja in v bistveno slabšem položaju;

I. ker je evropska sosedska politika ključni instrument v zvezi z vzhodnimi in južnimi sosedami EU;

J. ker nestabilnost in nepredvidljivost na mejah Unije ter v njenem neposrednem sosedstvu neposredno ogrožata varnost Unije in njenih držav članic; ker se lahko zaradi pandemije COVID-19 poslabša mednarodno varnostno okolje; ker bodo hude gospodarske in socialne posledice te pandemije močno vplivale na sedanje ravni svetovne revščine in neenakosti, kar lahko v številnih ranljivih državah pripelje do resnih družbenih nemirov in protestov na podlagi novega elementa nestabilnosti; ker so se številne grožnje iz preteklih let, vključno s kibernetskimi, pa tudi grožnjami podnebnih

sprememb in pandemij, v sedanjosti uresničile in vse bolj vplivajo na različne vidike življenja ljudi, pa tudi na razvojne priložnosti, svetovni geopolitični red in stabilnost;

K. ker je uporaba globalnih pomorskih informacij bistvena za strateško spremljanje, analizo tveganj in zgodnje opozarjanje EU in držav članic ter okrepitev informacijske podpore za civilne in vojaške operacije pomorske varnosti;

L. ker je boj proti terorizmu pomembna prednostna naloga v evropski agendi za varnost za obdobje 2015–2020;

M. ker je pandemija COVID-19 razkrila, da je EU ranljiva v odnosu do avtoritarnih režimov, da so njena tradicionalna zunanja zavezništva šibka in da mora zagotoviti zunanjo politiko, ki je v skladu z njenimi temeljnimi vrednotami; ker to pomeni, da mora EU ponovno proučiti zunanje odnose in jih osnovati na načelih solidarnosti in multilateralizma; ker pandemija COVID-19 in njene obsežne posledice posebej močno prizadenejo najranljivejše, zlasti v regijah s šibkejšimi zdravstvenimi in socialnimi sistemi;

N. ker so se v zadnjih letih pojavili novi izzivi z več razsežnostmi, kot so širjenje orožja za množično uničevanje, zavračanje sporazumov o neširjenju orožja, zaostritev regionalnih konfliktov, ki povzročajo razseljevanje prebivalstva, tekmovanje za naravne vire, energetska odvisnost, podnebne spremembe, krepitev pojava propadlih držav, terorizem, mednarodni organizirani kriminal, kibernetski napadi in dezinformacijske kampanje;

O. ker bi se morala skupna zunanja in varnostna politika glede na propad pomembnih sporazumov o nadzoru nad oborožitvijo in razorožitvi ter hiter razvoj novih orožarskih tehnologij osredotočati na razorožitev, nadzor nad oborožitvijo in neširjenje orožja, da bi zaščitili državljane EU ter mednarodno stabilnost in varnost; ker je treba Skupno stališče 2008/944/SZVP posodobiti, da se bodo merila dosledno uporabljala in izvajala;

EU kot zaželena partnerica v spreminjajočem se geopolitičnem redu

1. poudarja, da je pandemija COVID-19 jasno pokazala, da je treba zagotoviti močnejšo, bolj avtonomno, enotnejšo in odločnejšo zunanjo in varnostno politiko, da bi lahko Unija okrepila svoj vodilni položaj na mednarodnem prizorišču ter zaščitila in razvijala mednarodni red, ki temelji na pravilih ter zagotavlja multilateralizem, demokracijo in uveljavljanje človekovih pravic, ter odločneje promovirala svoje vrednote in interese po svetu; poudarja, da mora EU za to najprej uspešno pomagati svojim partnericam v neposrednem sosedstvu;

2. spodbuja in se zavzema za to, da bi imela EU vlogo zanesljive partnerice na svetovni ravni ter da bi bila zaželena partnerica za tretje strani ter načelna – vendar ne dogmatična – in poštena posrednica, referenčna akterka pri reševanju konfliktov in mediaciji, ki bi spodbujala diplomacijo in dialog kot prednostni način za opravljanje konstruktivne vloge v svetovnih konfliktih, vodilna pobudnica trajnostnega razvoja, ki bi največ prispevala k večstranskemu okviru, pa tudi globalna akterka, ki je pripravljena delovati samostojno in odločno, ko je to potrebno za zaščito njenih vrednot in interesov, in prevzeti odgovornost z zagotavljanjem svoje varnosti in spodbujanjem mednarodnega miru in stabilnosti, in sicer na podlagi načel in vrednot, zapisanih v Ustanovni listini OZN in mednarodnem pravu, ter ob spoštovanju mednarodnega reda, ki temelji na pravilih; meni, da so potrebni ustvarjalnost, proaktivnejši pristop, večja enotnost in solidarnost med državami članicami ter zavezanost in viri držav članic, da bi povečali vpliv EU po svetu, promovirali njen model pozitivne moči in njeno odgovorno vlogo pri globalnem upravljanju ter ji omogočili, da prevzame strateško odgovornost v neposrednem sosedstvu;

3. poudarja, da bi morala EU zaradi vse večje nestabilnosti po svetu, vse bolj napetega vzdušja, spodkopavanja multilateralizma in krepitve avtoritarizma, pa tudi večplastnih svetovnih izzivov, zlasti vse bolj konfliktnega ozračja, zaradi katerega se oboroženi spopadi nadaljujejo in včasih ponovno izbruhnejo, tudi na vzhodnih in južnih mejah Evrope, terorizma, podnebnih sprememb, vse večje ogroženosti naravnih virov, nenadzorovanih migracijskih tokov, zdravstvenih tveganj in hibridnih groženj, kot so dezinformacijske kampanje, zlonamerno politično delovanje in kibernetski napadi, doseči strateško avtonomnost in okrepiti sodelovanje s svojimi zavezniki; v zvezi s tem poudarja, da mora Unija s tretjimi državami vzpostaviti bolj strateške odnose, ki bodo temeljili na zaupanju in vzajemnih koristih, ter okrepiti zavezništva s podobno mislečimi demokratičnimi državami, tudi tistimi z južne poloble, in ad hoc koalicije z drugimi podobno mislečimi partnerji, če je to potrebno;

4. v zvezi s tem poudarja, da mora Unija tesneje sodelovati s ključnimi partnerji po vsem svetu in imeti aktivno vlogo pri zagovarjanju institucij, ki so ključne za mednarodno pravo in večstranski sistem; vztraja, da mora EU okrepiti partnerstvo z OZN in Natom ter poglobiti sodelovanje z organizacijami, kot so Svet Evrope, OVSE, Združenje držav jugovzhodne Azije (ASEAN), Afriška unija, Organizacija ameriških držav (OAS), Arabska liga, Skupnost latinskoameriških in karibskih držav ter Mercosur; poziva k okrepljenemu sodelovanju in usklajevanju med EU in Natom, združevanju znanja in virov ter preprečevanju podvajanja, da bi se oblikoval skupen dopolnilen pristop za obravnavo sedanjih in prihodnjih regionalnih in svetovanih varnostnih izzivov, pa tudi konfliktov, zdravstvenih kriz, asimetričnih in hibridnih groženj, kibernetskih napadov in dezinformacij; poudarja pomembno vlogo, ki jo ima Mednarodno kazensko sodišče (MKS) pri preiskovanju hudodelstev zoper človečnost in zaščiti žrtev teh hudodelstev, ter pozdravlja močno podporo, ki jo je Unija izrazila Mednarodnemu kazenskemu sodišču, ki je bilo nedavno tarča pritiskov in napadov;

5. izraža zaskrbljenost zaradi doslej najhujših dezinformacijskih in propagandnih kampanj, ki jih sponzorirajo državni in nedržavni akterji ter imajo uničujoče posledice za družbo, tudi v evropskem sosedstvu in zlasti na Zahodnem Balkanu; obsoja manipulacijo z informacijami in uporabo informacij kot orožja, ki se ju zlonamerno poslužujejo tudi državni, poddržavni in nedržavni akterji, ter platforme in organizacije, ki jih avtoritarne tretje države uporabljajo za neposredno in posredno vplivanje na evropske politične stranke in akterje; pozdravlja prepotreben odziv institucij EU na ta novi izziv, na primer vzpostavitev novega posebnega parlamentarnega odbora za tuje vmešavanje v demokratične procese v EU, vključno z uporabo dezinformacij, in sprejetje Sklepa Sveta o omejevalnih ukrepih proti kibernetskim napadom, ki ogrožajo Unijo ali njene države članice ([5]); poudarja, da je potreben odziv, ki ne bo omejeval temeljnih pravic in svoboščin; poudarja pomen učinkovite strateške komunikacije EU ter pozdravlja okrepitev projektne skupine StratCom znotraj Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) ter njena prizadevanja za odkrivanje in preprečevanje dezinformacijskih kampanj; poudarja, da mora EU nadalje okrepiti svoje zmogljivosti za proaktivno preprečevanje lažnih novic in dezinformacij, ki ogrožajo demokracijo, ter izboljšati svojo varnostno kulturo, da bi bolje zaščitila svoja informacijska in komunikacijska omrežja; poziva EU, naj prevzame vodilno vlogo pri zagovarjanju sodelovalnega okvira kolektivne samoobrambe pred hibridnimi grožnjami in škodljivimi vplivi avtoritarnih režimov, zlasti vplivi na demokratično upravljanje in zasebna podjetja po svetu; zato poudarja, da mora EU okrepiti svoja zavezništva z drugimi globalnimi demokratičnimi akterji, da bi se s temi grožnjami spopadli na svetovni ravni, tudi prek reformiranih in odpornejših večstranskih institucij;

6. vztraja, da mora zunanja in varnostna politika EU temeljiti na spodbujanju doseganja ciljev iz člena 21 PEU, kot so demokracija, človekovo dostojanstvo, človekove pravice in temeljne svoboščine, vključno s svobodo veroizpovedi ali prepričanja, zaščita vseh manjšin in verskih skupnosti, vključno s kristjani, judi, muslimani, neverniki in drugimi, ter spodbujanje enakosti spolov; v zvezi s tem pozdravlja nedavno odločitev Komisije, da podaljša mandat posebnega odposlanca za spodbujanje svobode veroizpovedi ali prepričanja zunaj EU, vendar poziva, naj do imenovanja pride čim prej; poziva delegacije EU, naj pozorno spremljajo razmere na področju človekovih pravic po svetu, prepoznajo trende ter državljane in organizacije civilne družbe podprejo pri njihovih prizadevanjih za obrnitev negativnih trendov na področju človekovih pravic po vsem svetu; poudarja, da je zunanja in varnostna politika EU učinkovitejša, če se v njenih gospodarskih in političnih pobudah uporablja pogojenost; v zvezi s tem opozarja, da bi morala Komisija spremljati razmere na področju človekovih pravic v tretjih državah, ki so upravičene do odprave vizumov, in o njih redno poročati Parlamentu ter da bi morala v primeru kršitev v zadevni državi začasno ukiniti izvzetje iz vizumske obveznosti; poziva Komisijo in Svet, naj okrepita programe Unije za podporo demokraciji na svetovni ravni s spodbujanjem prodemokratičnih procesov od spodaj navzgor, krepitvijo institucionalne odpornosti in zagotavljanjem podpore evropskim političnim fundacijam pri krepitvi demokratičnega procesa; ponovno poziva k reformi in pregledu posebnih predstavnikov in posebnih odposlancev EU, k čemur je že pozval v svojem priporočilu z dne 13. marca 2019;

7. poudarja, da bi morala EU obravnavati temeljne vzroke za migracije, kot so revščina, neustrezna prehranska in hranilna varnost, brezposelnost, nestabilnost in pomanjkanje varnosti v tretjih državah, ki so izvor množičnih nezakonitih migracij; poudarja, da bi moral biti poudarek tudi na pomoči pri vzpostavitvi stabilnih institucij za spodbujanje trajnostnega družbenega razvoja v teh državah;

([5]) Sklep Sveta (SZVP) 2019/797 z dne 17. maja 2019 o omejevalnih ukrepih proti kibernetskim napadom, ki ogrožajo Unijo ali njene države članice (UL L 129 I, 17.5.2019, str. 13).

sreda, 20. januar 2021

Povečane ambicije v skupni zunanji in varnostni politiki: strateški regionalni pristopi na podlagi močnejše politične volje

8. želi spomniti, da nobena država članica EU sama nima zadostnih zmožnosti in virov za učinkovito reševanje sedanjih mednarodnih izzivov; v zvezi s tem meni, da EU v prvi vrsti potrebuje močnejšo in pravo politično voljo držav članic, da bi skupaj opredelile in si prizadevale za zunanjepolitične cilje EU, kot so preprečevanje konfliktov in mirovni sporazumi, ter se borile proti poskusom tretjih držav, da bi EU oslabile in razdelile ter spodkopale evropske vrednote; poudarja, da bo lahko Evropska unija v novem geopolitičnem okolju prevzela pomembno vlogo le, če bo močna in enotna, če bo imela uveljavljeno zunanjo, varnostno in obrambno politiko ter če bodo njene države članice podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko podpirale pri izvajanju opredeljenih ciljev; poziva institucije in države članice EU, naj medsebojno in z mednarodnimi partnerji uskladijo vse ukrepe v odziv na krizo zaradi COVID-19, da bi spodbudile usklajen in vključujoč svetovni odziv na pandemijo, in v zvezi s tem pozdravlja pristop Ekipa Evropa;

9. ponovno poziva k reviziji globalne strategije EU, pri kateri bi upoštevali novo geopolitično dinamiko, trenutne grožnje, vključno s pandemijo COVID-19, in pričakovane prihodnje izzive ter znova ocenili cilje in sredstva skupne zunanje in varnostne politike; poudarja, da mora EU še naprej krepiti sodelovanje z mednarodnimi partnerji in zavezniki, obenem pa pospešiti odločanje na področju zunanjih zadev, izboljšati svojo sposobnost sodelovanja s podobno mislečimi partnerji ter okrepiti multilateralizem in svoje strateške zmogljivosti za ukrepanje, tudi samostojno ukrepanje, če je to potrebno; poudarja, da ima EU odgovornost oblikovati svojo strateško avtonomnost na področju skupnih diplomatskih, varnostnih in obrambnih vprašanj ter gospodarskih, zdravstvenih in trgovinskih zadev, da bi obravnavala več skupnih izzivov v zvezi z zaščito svojih interesov, norm in vrednot po koncu pandemije; zato vztraja, da morajo evropske države ohraniti možnost, da se same odločajo in ukrepajo; poziva države članice, naj začnejo hitro izvajati in uporabljati novo uredbo za vzpostavitev mehanizmov za pregled tujih naložb v kritičnih sektorjih; poziva države članice EU, naj vzpostavijo nov forum za večstransko sodelovanje in se pri tem oprejo na delo Usklajevalnega odbora za večstranski strateški nadzor izvoza ter spremljajo in nadzorujejo uvoz tehnologije, trgovinske tokove in občutljive naložbe v problematične države;

10. meni, da je za doseganje ciljev skupne zunanje in varnostne politike v zunanjem delovanju EU še vedno veliko neizkoriščenih možnosti za združevanje in povezovanje trde in mehke moči na vseh različnih področjih; v zvezi s tem opozarja, da je pomemben steber zunanje politike EU tudi diplomacija Evropskega parlamenta z lastnimi instrumenti in kanali, ki to politiko dopolnjujejo; meni, da bi bilo zato treba Evropski parlament priznati kot sestavni del pristopa Ekipa Evropa, ki ga uveljavljata Komisija in ESZD; v zvezi s tem poudarja pomembno vlogo, ki jo ima Parlament pri mediaciji in podpiranju demokracije, ter dragocen doprinos parlamentarnih skupščin k evropskemu zunanjemu delovanju, tudi na področju varnosti in obrambe, pa tudi potrebo po spodbujanju njihovih dejavnosti in zagotavljanju pravilnega poteka njihovega dela; poziva podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, predsednico Komisijo in predsednika Sveta, naj Parlament redno obveščajo in vključujejo v zunanje delovanje EU;

11. meni, da ambicije glede trdne, avtonomne in dobro razvite zunanje in varnostne politike Unije pomenijo tudi, da morajo biti na voljo diplomati s temi lastnostmi, ki so že na samem začetku usposobljeni posebej za evropsko razsežnost; v zvezi s tem podpira napredek v smeri ustanovitve evropske diplomatske akademije, ki bi bila zadolžena za vzpostavitev neodvisnega sistema za izbiro in usposabljanje bodočih diplomatov Unije v okviru resnično evropske diplomatske poklicne poti;

12. poudarja, da bi morale biti določbe iz Pogodbe EU o posvetovanju s Parlamentom in njegovem obveščanju na področju skupne zunanje in varnostne politike podlaga za jasna pravila o izmenjavi ustreznih dokumentov, vključno z osnutki strategij, na pregleden in pravočasen način; meni, da je treba bistveno izboljšati sedanji način, kako Komisija in ESZD Parlamentu posredujeta občutljive ali nejavne informacije; poziva tudi k proučitvi tega, kako bi bilo mogoče izboljšati kakovost, obseg in obliko sej odborov in izmenjav z ESZD in Komisijo; meni, da izjava o politični odgovornosti iz leta 2010 ni več ustrezna podlaga za odnose med Parlamentom in podpredsednikom/visokim predstavnikom ter da bi jo bilo treba nadomestiti z medinstitucionalnim sporazumom o okrepitvi pravic Parlamenta glede izvajanja demokratičnega nadzora v skladu s Pogodbama; poleg tega želi spomniti, da je zahteval pregled sklepa Sveta o ustanovitvi ESZD;

13. obžaluje, da pri izboljšanju postopka odločanja o zadevah skupne zunanje in varnostne politike ni napredka, kar vpliva na učinkovitost, hitrost in verodostojnost delovanja in odločanja EU na mednarodnem prizorišču; poziva države članice, naj vsaj na izbranih področjih skupne zunanje in varnostne politike, kot so odločanje o zadevah, povezanih s človekovimi pravicami, in sankcijah, začnejo razpravljati o možnosti, da bi z glasovanja s soglasjem prešle na glasovanje s kvalificirano večino, kar bi bilo konkretno sredstvo za krepitev vpliva EU na svetovnem prizorišču;

14. pozdravlja sprejetje novega globalnega sistema EU za sankcije zoper kršitelje človekovih pravic (evropska različica zakona Magnickega), s katerim lahko EU sprejema ciljne sankcije zoper odgovorne za resne kršitve človekovih pravic in zlorabe po vsem svetu; priporoča, naj se področje uporabe sistema sankcij v prihodnje razširi, da bo zajeta tudi korupcija;

15. poziva k reviziji seznama opreme, ki jo je prepovedano izvažati v tretje države, da bi preprečili, da bi države članice s finančno podporo EU zagotavljale orodja, ki bi se nazadnje uporabljala za zatiranje državljanov;

16. podpira vseevropsko razpravo o novih oblikah sodelovanja, kot je evropski varnostni svet, saj je skrajni čas za uradno ustanovitev učinkovitih struktur in institucij, s katerimi bi se izboljšala skladnosti in vpliv zunanje in varnostne politike EU; meni, da bi bilo treba o tem razpravljati na konferenci o prihodnosti Evrope, in ponovno poziva k ustanovitvi sveta obrambnih ministrov;

17. poudarja, da se je Unija zavezala h krepitvi vloge OZN na mednarodnem prizorišču in da je treba v ta namen sistem OZN reformirati tako, da se okrepi skladnost delovanja vseh njenih agencij, organizacij in programov za zagotovitev uresničevanja ciljev trajnostnega razvoja iz Agende 2030; ponovno poziva države članice, naj podprejo reforme v zvezi s sestavo in delovanjem Varnostnega sveta, da bi ta postal učinkovitejši in bolj operativen, kar je bistveno pri skrbi za svetovni mir, z agendo, ki bo presegala vojaško varnost ter vključevala tokove beguncev in razseljenih oseb, prehransko varnost, podnebne spremembe in boj proti pandemijam;

18. opozarja na bistveno vlogo Evropske unije na področju sodelovanja v demokratičnih in volilnih procesih, ki potekajo, ter ohranjanja njihove preglednosti in legitimnosti;

19. priznava, da stabilnost, varnost, mir in blaginja Zahodnega Balkana ter držav vzhodnega in južnega sosedstva neposredno vplivajo na stabilnost in varnost Unije in njenih držav članic, pa tudi na ugled Unije kot svetovne geopolitične akterke; poudarja, da je Evropska unija največja trgovinska partnerica in vlagateljica v državah Zahodnega Balkana in vzhodnega partnerstva; poziva EU, naj prevzame strateško odgovornost v svojem sosedstvu, bolj pravočasno ukrepa ter opravlja dejavnejšo, enotnejšo in učinkovitejšo vlogo pri mediaciji in mirnem reševanju sedanjih napetosti in konfliktov ter preprečevanju morebitnih prihodnjih konfliktov v sosedstvu; meni, da je to mogoče doseči tako, da se prednost nameni prizadevanjem za preventivno utrjevanje miru, vključno s preventivno diplomacijo in mehanizmi za zgodnje opozarjanje, krepitvijo dvostranskega sodelovanja in zagotavljanjem podpore demokratičnim silam in pravni državi, ustvarjanjem pozitivnih spodbud za socialno-ekonomsko stabilizacijo in razvoj ter krepitvijo odpornosti družb, ob podpori ustreznih proračunskih sredstev; ponovno poudarja, da močno podpira normandijsko četverico, berlinsko konferenco o Libiji in skupino iz Minska;

20. ponovno poudarja, da se zavzema za širitev kot ključno preobrazbeno politiko EU, ter pozdravlja revidirano metodologijo Komisije in njen močnejši poudarek na politični naravi procesa širitve; podpira evropsko perspektivo držav Zahodnega Balkana in pozdravlja potrditev nedvoumne podpore držav članic tej perspektivi, izražene v Zagrebški izjavi z dne 6. maja 2020, in odločitev o odprtih pristopnih pogajanjih z Albanijo in Severno Makedonijo; poziva Svet in Komisijo, naj brez odlašanja organizirata medvladni konferenci s tema državama in tudi na splošno pospešita pristopni proces, saj so države Zahodnega Balkana geografsko, zgodovinsko in kulturno del Evrope; poziva zlasti Bolgarijo, naj preneha nasprotovati začetku medvladne konference s Severno Makedonijo; poudarja, da je vključitev teh držav v EU ključnega pomena za stabilnost in varnost celine kot celote ter za vpliv EU v regiji in zunaj nje; poudarja, da bi moral pristopni proces privesti do trajnostne demokratične, gospodarske in ekološke preobrazbe in socialne konvergence ter zagotoviti dobre sosedske odnose in regionalno sodelovanje; opozarja, da proces širitve temelji na dosežkih ter strogi in pošteni pogojenosti v skladu s københavnskimi merili; ponovno poudarja, da mora imeti sprejetje reform oprijemljiv učinek na terenu in da je treba zagotoviti jasna, pregledna in dosledna pristopna merila, pa tudi stalno politično, finančno (IPA III) in tehnično podporo v celotnem procesu ter jasen način merjenja napredka; poudarja, da bi se morale države kandidatke in potencialne države kandidatke uskladiti z ustreznimi izjavami o skupni zunanji in varnostni politiki, ki jih je v imenu EU podal podpredsednik/visoki predstavnik, in sklepi Sveta;

21. pozdravlja rezultate vrha EU z državami vzhodnega partnerstva in upa, da se bo teh šest držav resnično zavezalo reformnim procesom, potrebnim za oblikovanje družb, ki bodo bolj demokratične, uspešnejše, pravičnejše, stabilnejše in bližje temeljnim vrednotam in načelom; poudarja, da bi moralo biti sodelovanje z državami vzhodnega partnerstva in drugimi državami v sosedstvu EU prednostna naloga skupne zunanje in varnostne politike, saj sta razvoj in demokratizacija

teh držav v velikem interesu EU; poziva Komisijo in ESZD, naj še naprej krepita gospodarske vezi in povezljivost ter naj uporabita trgovinske in pridružitvene sporazume, dostop do enotnega trga in poglobljene medosebne stike, tudi s poenostavitvijo vizumskih postopkov in liberalizacijo vizumskega režima, če so izpolnjene vse zahteve; poudarja, da bi zgoraj navedeno lahko služilo kot spodbuda za demokratične reforme ter sprejetje pravil in standardov EU; poziva EU, naj med državami vzhodnega partnerstva ohrani prilagojeno razlikovanje, ki temelji na načelu „več za več“ in „manj za manj“; priznava edinstvene izkušnje in strokovno znanje držav vzhodnega partnerstva, vključno z njihovim prispevkom k misijam, bojnim skupinam in operacijam skupne varnostne in obrambne politike EU, ter poziva k poglobitvi sodelovanja med EU in vzhodnim partnerstvom na področju obrambne politike, povezane z EU;

22. podpira zahteve beloruskega ljudstva po svobodi, demokraciji in dostojanstvu ter novih, svobodnih in poštenih predsedniških volitvah; priznava pomembno vlogo usklajevalnega sveta kot predstavnika beloruskega ljudstva, ki protestira; ostro obsoja nasilno zatiranje miroljubnih demonstrantov in pozdravlja sprejetje sankcij proti Lukašenkovemu režimu, pa tudi samemu Aleksandru Lukašenku, ter ponovno poudarja svoje stališče, da ne priznava ponarejenih rezultatov predsedniških volitev z dne 9. avgusta 2020; poziva EU, naj temeljito pregleda svoje odnose z Belorusijo, saj tamkajšnji režim ne spoštuje lastnih zavez v okviru mednarodnega prava in sporazumov z EU, ter naj ustvari spodbude za socialno-ekonomsko stabilizacijo, podporo demokratičnim silam in njihov razvoj;

23. poudarja, kako pomembno je, da je EU zavezana podpori suverenosti, neodvisnosti in ozemeljski celovitosti svojih partneric znotraj njihovih mednarodno priznanih meja; je zaskrbljen zaradi širjenja nevarnih konfliktnih območij v najbližjem sosedstvu EU, pa tudi zaradi zamrznjenih konfliktov in sedanje dejanske ruske okupacije ozemelj suverenih držav; ponovno poudarja, da obsoja agresivno rusko politiko v zvezi z Ukrajino, negativno vlogo Rusije v več zamrznjenih konfliktih in pritisk, ki ga Rusija izvaja na nekatere države EU, ki so njene neposredne sosede, pa tudi kršitve pravic krimskih Tatarov, blokado Azovskega morja, nadaljnje polaščanje ukrajinskih plinskih polj v Črnem morju in kršitev ozemeljske celovitosti Gruzije in Moldavije; ostaja v celoti zavezan politiki nepriznavanja nezakonite priključitve Krima; poziva Rusijo, naj prevzame odgovornost, izkoristi svoj vpliv na separatiste, ki jih podpira, in v celoti izvaja svoje zaveze v okviru sporazumov iz Minska; poudarja, da mora EU okrepiti svoja prizadevanja za mirno reševanje t. i. zamrznjenih konfliktov, tudi z vzpostavitvijo dialoga z udeleženimi tretjimi državami, aktivno spodbujati rešitve, ki temeljijo na standardih in načelih mednarodnega prava, Ustanovne listine OZN in Helsinške sklepne listine iz leta 1975, ter povečati podporo civilistom, notranje razseljenim osebam in beguncem, ki so prizadeti zaradi konfliktov; prav tako zahteva, da Ruska federacija preneha zasedati gruzijski ozemlji Abhazije in Chinvalske regije/Južne Osetije ter ju preneha dejansko vključevati v rusko upravno območje;

24. je dobro seznanjen s sporazumom o popolnem premirju v Gorskem Karabahu in njegovi bližini, ki so ga 9. novembra 2020 podpisali Armenija, Azerbajdžan in Rusija; upa, da bo ta sporazum rešil življenja tako civilistov kot vojaškega osebja in zagotovil svetlejše obete za mirno rešitev tega smrtonosnega konflikta; obžaluje, da je do sprememb trenutnega stanja prišlo s posredovanjem vojaških sil, in ne z mirnimi pogajanji; ostro obsoja poboje civilistov, uničenje civilnih in verskih objektov ter domnevno uporabo kasetnega streliva v konfliktu; poziva tako Armenijo kot Azerbajdžan, naj brez nadaljnjega odlašanja ratificirata Konvencijo o kasetnem strelivu, ki celovito prepoveduje njegovo uporabo; poudarja, da je treba trajno rešitev še poiskati in da bi morale postopek doseganja premirja in določanja prihodnjega pravnega statusa regije voditi sopredsednice skupine iz Minska v skladu z osnovnimi načeli te skupine; poudarja, da je treba nujno zagotoviti, da humanitarna pomoč doseže osebe v stiski, da se zaščitita armensko prebivalstvo in armenska kulturna dediščina v Gorskem Karabahu in da se notranje razseljenim osebam in beguncem omogoči vrnitev v prejšnja prebivališča; poziva, naj se vsi domnevni vojni zločini ustrezno preiščejo in da se odgovornim osebam sodi; poziva EU, naj se tesneje vključi v reševanje konflikta in naj odločanja o usodi regije ne prepusti drugim silam;

25. pozdravlja prihodnje skupno sporočilo Komisije in visokega predstavnika o prenovljenem partnerstvu z južnim sosedstvom; poziva EU, naj v svojih politikah za regijo južnega Sredozemlja upošteva posebnosti posameznih držav te regije; poziva EU, naj okrepi sodelovanje z regionalnimi akterji, kot so Arabska liga, Afriška unija in Unija za Sredozemlje, ter dejavno podpre znotrajregijsko sodelovanje med državami južnega sosedstva, ki je nepogrešljivo orodje za zagotavljanje varnosti in trajnostnega gospodarskega razvoja; poudarja, da je treba okrepiti odnose EU s severnoafriškimi državami; obžaluje, da 25 let po začetku t. i. barcelonskega procesa območje skupne blaginje, stabilnosti in svobode s sredozemskimi državami južnega sosedstva še ni dokončno oblikovano; v celoti podpira berlinski proces in pozdravlja vse pobude OZN, katerih cilj je poiskati celovito politično rešitev za krizo v Libiji;

26. poudarja, da mora EU posvetiti več pozornosti konfliktu v Siriji in si prizadevati za to, da bodo pred sodišče privedeni člani sirskega režima in njegovi zavezniki, zlasti iz Rusije in Irana, ki so odgovorni za številne vojne zločine, storjene od leta 2011;

27. meni, da bi morala imeti EU še naprej proaktivno vlogo pri bližnjevzhodnem mirovnem procesu in sklenitvi sporazuma med stranmi, vključno s sporazumom o vprašanjih končnega statusa, s poudarkom zlasti na potrebi po ohranitvi terenskih pogojev za mirno dvodržavno rešitev na podlagi meja iz leta 1967 z Jeruzalemom kot glavnim mestom obeh držav, varne države Izrael in neodvisne, demokratične, nedeljive in trajne palestinske države, ki bosta sobivali v miru in varnosti, na podlagi pravice do samoodločbe in popolnega spoštovanja mednarodnega prava;

28. je seznanjen z Abrahamovim sporazumom, ki je normaliziral odnose med Izraelom, Združenimi arabskimi emirati in Bahrajnom; v zvezi s tem pozdravlja vlogo Združenih držav Amerike pri sklenitvi Abrahamovega sporazuma; poudarja, da arabske države, kot sta Egipt in Jordanija, ki imata z Izraelom večletne diplomatske odnose, pomembno prispevajo k spodbujanju dialoga o bližnjevzhodnem mirovnem procesu, vključno z varnostjo in stabilnostjo; poudarja, da si je treba še naprej prizadevati za konstruktivna pogajanja med Izraelom in Palestino; pozdravlja, da se ena od izhodiščnih določb Abrahamovega sporazuma nanaša na prekinitev načrtov glede priključitve Zahodnega brega, in vse strani poziva, naj to upoštevajo;

29. pozdravlja nedavni dogovor palestinskih političnih sil, v skladu s katerim bodo parlamentarne in predsedniške volitve izvedene v naslednjih šestih mesecih, ter poudarja, da ostajajo demokratične volitve ključna prednostna naloga za Unijo; poudarja, da je treba podpreti mirovni proces na Bližnjem vzhodu in ustrezno financirati delo, ki ga opravlja Agencija Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA), v tesnem sodelovanju z mednarodno skupnostjo donatorjev;

30. pozdravlja, da se je EU zavezala ohranitvi skupnega celovitega načrta ukrepanja in zagotavljanju, da ga vse strani v celoti izvajajo; poudarja, da je ta večstranski sporazum ključen dosežek evropske diplomacije in ostaja ključen steber svetovne strukture za neširjenje orožja, saj predstavlja temelj regionalnega miru, varnosti in stabilnosti, ter da je v interesu EU, da se v celoti ohrani in izvaja; poziva ZDA, naj se vzdržijo enostranskih ukrepov in tako prispevajo k regionalnemu in svetovnemu miru in varnosti ter svetovnemu redu, ki temelji na pravilih; poziva podpredsednika/visokega predstavnika, naj uporabi vsa razpoložljiva politična in diplomatska sredstva za zaščito skupnega celovitega načrta ukrepanja; poziva podpredsednika/visokega predstavnika, naj glede na obstoječa rivalstva v zalivski regiji okrepi politični dialog z državami regije, da bi spodbudil umiritev razmer in vključujočo regionalno varnostno strukturo v skladu s sklepi Sveta za zunanje zadeve z dne 10. januarja 2020; poziva visokega predstavnika/podpredsednika, naj v zvezi s tem razmisli o imenovanju posebnega odposlanca za zalivsko regijo, ki bi pomagal pri tej nalogi;

31. poziva Francijo, Nemčijo in Združeno kraljestvo, ki so podpisnice skupnega celovitega načrta ukrepanja, ter EU in njene države članice, naj okrepijo svojo enotnost, zmožnost odvračanja in odpornost proti sekundarnim sankcijam tretjih držav, ter uvedejo ukrepe za zaščito legitimnih interesov EU, tudi s popolno operacionalizacijo instrumenta za podporo trgovinskim menjavam (INSTEX); zavrača enostransko ekstrateritorialno ponovno nalaganje sankcij s strani ZDA po njihovem umiku iz skupnega celovitega načrta ukrepanja, saj spodkopava legitimne interese gospodarske in zunanje politike EU, zlasti zato, ker ovira humanitarne izmenjave z Iranom v času pandemije COVID-19; poziva ZDA, naj se brezpogojno ponovno pridružijo skupnemu celovitemu načrtu ukrepanja, istočasno pa bi moral Iran ponovno začeti v celoti izpolnjevati svoje zaveze iz sporazuma; v zvezi s tem obsoja odločitev Irana, da začne uran bogatiti na 20 %, kar je neposredna in huda kršitev jedrskega dogovora;

32. je seznanjen s poročilom skupine uglednih mednarodnih in regionalnih strokovnjakov OZN za Jemen, v katerem je ta skupina ugotovila, da so jemenska vlada, hutijevci, Južni prehodni svet ter člani koalicije pod vodstvom Saudove Arabije in Združenih arabskih emiratov zagrešili hude kršitve mednarodnega prava človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, ki se uvrščajo med vojna hudodelstva, kot so nediskriminatorni napadi na civiliste in civilne objekte; poziva EU in njene države članice, naj zagotovijo, da bodo najhujši zločini kaznovani, med drugim tako, da zadevo o razmerah v Jemnu predložijo Mednarodnemu kazenskemu sodišču; poziva EU in njene države članice, naj uvedejo ciljno usmerjene sankcije zoper uradnike v Saudovi Arabiji in Združenih arabskih emiratih, ki so sodelovali pri domnevnih vojnih hudodelstvih; znova poziva države članice, naj ustavijo prodajo orožja Saudovi Arabiji in Združenim arabskim emiratom, saj so s tem soudeležene v podaljševanju konflikta in trpljenja jemenskega prebivalstva;

33. meni, da bi morala EU nujno opredeliti boljšo geopolitično in splošno strategijo za svoje kratko-, srednje- in dolgoročne odnose s Turčijo, zlasti glede na nadaljnje demokratično nazadovanje in vse odločnejšo turško zunanjo politiko, ki prispeva k stopnjevanju napetosti in destabilizaciji, kar ogroža regionalni mir in stabilnost v vzhodnem Sredozemlju, na Bližnjem vzhodu in v Zakavkazju, ter glede na vlogo Turčije v konfliktih v Siriji, Iraku, Libiji in Gorskem Karabahu;

34. poziva EU, naj v Sredozemlju prevzame pomembno vlogo akterke, ki bi lahko zagotovila stabilnost te regije, tudi v okviru boja proti organiziranemu kriminalu, terorizmu in nezakonitim migracijam; poudarja, da je zakonodajno delo, ki poteka v zvezi z novim paktom o migracijah in azilu, pomembna priložnost za sozakonodajalca EU, da izboljšata azilno in migracijsko politiko EU ter zmanjšata odvisnost od Turčije;

35. ponovno poudarja, da so pristopna pogajanja s Turčijo zaradi tamkajšnjih razmer na področju človekovih pravic, demokratičnega nazadovanja in izzivov, povezanih s pravno državo, uradno prekinjena; meni, da odnosi s Turčijo ne smejo temeljiti na pristopnem procesu, ki je iluzoren in zastarel; poudarja, da je vzpostavitev stabilnega in varnega okolja v vzhodnem Sredozemlju v skupnem strateškem interesu Evropske unije, njenih držav članic in Turčije; vendar opozarja, da je nujno potreben dialog, ki bi moral biti v ospredju pri vzpostavljanju tega stabilnega in varnega okolja, možen le z izogibanjem enostranskim provokacijam, zlasti vojaškim, pomorskim ali zračnim operacijam; v zvezi s tem opozarja na popolno solidarnost EU z Grčijo in Ciprom;

36. ponovno poudarja, da je Unija za zaščito svojih interesov in interesov držav članic pripravljena uporabiti vse razpoložljive instrumente in možnosti, vključno s tistimi iz člena 29 PEU in člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije; opozarja na sklepe z dne 14. oktobra 2019, v katerih je Svet države članice pozval, naj zavzamejo trdna nacionalna stališča o svojih politikah izvoza orožja v Turčijo na podlagi določb Skupnega stališča 2008/944/SZVP, vključno s strogo uporabo četrtega merila o regionalni stabilnosti, ter poziva podpredsednika/visokega predstavnika, naj razmisli o uvedbi pobude, v skladu s katero bi morale vse države članice prenehati izdajati dovoljenja za izvoz orožja v Turčijo v skladu z navedenim skupnim stališčem; opozarja na sklepe Sveta z dne 1. oktobra 2020, v katerih je poudarjeno, da bo EU uporabila vse instrumente in možnosti, ki jih ima na razpolago, vključno z režimom sankcij za Turčijo, da bi ubranila svoje interese in interese svojih držav članic; ponovno poziva podpredsednika/visokega predstavnika, dokler Turčija izvaja sedanje nezakonite, enostranske ukrepe v vzhodnem Sredozemlju, ki so v nasprotju s suverenostjo katere koli države članice EU ter mednarodnim pravom, in ne sodeluje v dialogu na podlagi mednarodnega prava; poziva vodstvo Nata, naj v najstrožji obliki sporoči Turčiji, da ne bo dovolilo njenih agresivnih dejanj zoper druge članice Nata;

37. odločno obsoja podpis dveh memorandumov o soglasju med Turčijo in Libijo o razmejitvi pomorskih con in o obsežnem varnostnem in vojaškem sodelovanju, ki sta medsebojno povezana ter jasno kršita mednarodno pravo in resolucijo Varnostnega sveta OZN o uvedbi embarga na izvoz orožja v Libijo;

38. ostro obsoja vlogo Turčije pri destabilizaciji, ki dodatno spodkopava krhko stabilnost celotne zakavkaške regije; poziva Turčijo, naj se ne vmešava v konflikt v Gorskem Karabahu, ne ponuja vojaške podpore Azerbajdžanu in ne izvaja destabilizacijskih ukrepov, temveč naj dejavno spodbuja mir; obsoja tudi turško pošiljanje tujih terorističnih bojevnikov iz Sirije in drugod v Gorski Karabah, ki so ga potrdili mednarodni akterji, vključno s sopredsedujočimi državami skupine iz Minska, ki deluje v okviru OVSE; obžaluje, da je Turčija v želji po prevzemu odločilnejše vloge v konfliktu pripravljena destabilizirati skupino iz Minska, ki deluje v okviru OVSE;

39. poudarja, da je bistvenega pomena in v skupnem interesu EU in Združenega kraljestva – ki je toliko večji zaradi njunih skupnih načel in vrednot, pa tudi njune geografske bližine in dolgoletnega strateškega sodelovanja –, da se pri spoprijemanju z izzivi zunanje, varnostne in obrambne politike dogovorita o skupnih odzivih na podlagi načel multilateralizma, reševanja sporov z dialogom in diplomacijo ter mednarodnega prava, ob upoštevanju, da večina mednarodnih groženj na obe strani vpliva enako; pozdravlja sklenitev sporazuma o trgovini in sodelovanju med EU in Združenim kraljestvom, ki državljanom in podjetjem na obeh straneh prinaša jasnost in gotovost; poudarja, da ga trenutno preučuje in da namerava pozorno spremljati izvajanje vseh podrobnosti v zvezi s sporazumom med EU in Združenim kraljestvom;

40. poudarja, da čezatlantsko sodelovanje ostaja ključno in bistvenega pomena v skupni zunanji in varnostni politiki EU; poziva k večjim prizadevanjem za trdno in prenovljeno čezatlantsko partnerstvo in neprekinjen dialog, ki temeljita na medsebojnem spoštovanju in konkretnih ukrepih za spodbujanje multilateralizma, pravne države, človekovih pravic, čezatlantske varnosti in gospodarskega sodelovanja ter boja proti podnebnim spremembam, in ohranitvi mednarodnega sistema, ki temelji na pravilih, da bi se soočili s sedanjimi in prihodnjimi izzivi s področja zunanjih zadev, varnosti in trgovine, s posebnim poudarkom na trenutnih zdravstvenih izrednih razmerah ter povezanih gospodarskih, socialnih, varnostnih in političnih izzivih;

41. vztraja, da bi bilo treba ponovno oživiti čezatlantsko partnerstvo, da bi se učinkoviteje spopadli s pandemijo in drugimi pomembnimi mednarodnimi izzivi, kot so podnebne spremembe; priznava, da je treba poiskati nov temelj za sodelovanje med EU in ZDA v boju proti nacionalističnim, avtoritarnim in hegemonističnim težnjam, ekspanzionističnim pritiskom na Bližnjem vzhodu in v zalivski regiji, večpolarnosti gospodarskih deležnikov, ki so vse dominantnejši, in sedanji gospodarski krizi na obeh straneh Atlantika; pozdravlja pobudo EU, da vzpostavi čezatlantski dialog o Kitajski;

42. meni, da je lahko to partnerstvo uspešno le, če temelji na skupnih vrednotah in interesih ter spoštovanju mednarodnega prava in večstranskih institucij, pa tudi na zaupanju, ki ga je v zadnjih letih žal zamajalo preveč enostranskih ukrepov, ki so oslabili tudi večstranske okvire, katerih del so EU in njene države članice; v zvezi s tem obžaluje, da je administracija predsednika ZDA Donalda Trumpa nagnjena k enostranskemu ukrepanju; poudarja, da šibkejše vezi z zahodom neliberalnim državam omogočajo, da zapolnijo praznino v vodilnih vlogah na mednarodnem prizorišču; izraža upanje, da bodo ZDA razveljavile svoje ukrepe iz zadnjih let za umik iz večstranskega svetovnega reda, ki temelji na pravilih, ter tako omogočile ponovno vzpostavitev tesnega in enotnega čezatlantskega delovanja, ki bo povsem v skladu s skupnimi vrednotami in načeli EU in ZDA; ponovno poudarja, da bi morale evropske članice Nata prevzeti več bremena odgovornosti za zaščito čezatlantskega prostora in odzivanje na nove hibridne grožnje; poudarja, da bi lahko sodelovanje z ZDA v mirovnih prizadevanjih v prihodnje prineslo več sinergij in omogočilo boljše odzivanje na svetovne izzive;

43. najostreje obsoja napad množice izgrednikov na ameriški kongres, h kateremu so jih napeljale teorije zarote predsednika Donalda Trumpa in njegove neutemeljene trditve, da so bile predsedniške volitve z dne 3. novembra 2020 prirejene; verjame, da bodo ZDA poskrbele za miren prenos oblasti na novoizvoljenega predsednika Josepha Bidna in novoizvoljeno podpredsednico Kamalo Harris; je močno zaskrbljen zaradi vzpona populizma in ekstremizma na obeh straneh Atlantika in poudarja, da je demokracijo, človekove pravice in pravno državo nujno treba braniti po vsem svetu;

44. poziva k ohranitvi trdnega in enotnega stališča glede Ruske federacije, tudi z revizijo petih osnovnih političnih načel EU; poziva k oblikovanju nove strategije za odnose med EU in Rusijo, ki bi delu ruske družbe, naklonjenemu demokraciji, jasno pokazala, da je EU še naprej pripravljena sodelovati; poziva k okrepitvi režima sankcij, zlasti glede na sedanje razmere, povezane s poskusom umora Alekseja Navalnega na ruskem ozemlju s pomočjo živčnega bojnega strupa iz skupine novičok, razvitega v Rusiji; pozdravlja omejevalne ukrepe, ki jih je Svet za zunanje zadeve sprejel v zvezi z uporabo kemičnega orožja pri poskusu umora Alekseja Navalnega; ponovno poziva k neodvisni mednarodni preiskavi njegove zastrupitve;

45. ponavlja, da je spoštovanje sporazumov iz Minska ključni pogoj za vsako znatno spremembo odnosov med EU in Rusijo; obžaluje, da je Rusija vpletena v dezinformacijske kampanje in druge oblike hibridne vojne proti EU in Zahodu, katerih cilj je oslabiti notranjo kohezijo in sposobnost EU za učinkovito ukrepanje na svetovnem prizorišču; obžaluje tudi, da je prišlo do načrtnih pobojev na ozemlju EU in uporabe kemičnega orožja ter da so notranje razmere na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin problematične; poudarja, da je treba izvajati pritisk na Rusko federacijo, da bi se uskladila z mednarodnim pravom in pogodbami; je zaskrbljen, ker je Rusija večkrat prekršila sporazume in standarde o nadzoru nad orožjem, zaradi česar je pogodba o jedrskem orožju srednjega dosega propadla, z uporabo vojaških živčnih strupov na svojem ozemlju in na ozemlju EU pa je prekršila tudi Konvencijo o kemičnem orožju;

46. poudarja, da je Afrika pomembna strateška partnerica v večstranskem sistemu; pozdravlja sedanja prizadevanja za preoblikovanje in bistveno posodobitev strategije za odnose med EU in Afriko z uporabo modela, ki ne temelji na odnosih med donatorjem in prejemnikom, temveč na skupnem in usklajenem partnerstvu enakovrednih strani ter vzpostavitvi obojestransko koristnih odnosov z jasnim razumevanjem posameznih in obojestranskih interesov in odgovornosti, da bi se razvilo pravično, na ljudi osredotočeno in trajnostno partnerstvo, tudi v smislu človekovih pravic, varnosti in sodelovanja v boju proti terorizmu; v zvezi s tem poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti razmeram v Sahelu zaradi naraščajoče nestabilnosti ter pomembnih neposrednih in posrednih vplivov dogodkov v tej regiji na Unijo; vztraja pri evropski viziji solidarnosti v zvezi z razvojem razmer v Libiji, vključno s človekovimi pravicami, v okviru politike pomoči za razvoj in utrditve sporazumov o gospodarskem partnerstvu; poziva k skupnemu pristopu in prizadevanjem EU, da bi se

povečali povezanost EU z Afriko, poznavanje Afrike in zavezanost k zagotavljanju podpore Afriki; opozarja, da sta prisotnost in verodostojna zavezanost Evrope bistveni pri blažitvi humanitarnih in socialno-ekonomskih izzivov;

47. ugotavlja, da so evropske misije za krepitev zmogljivosti in usposabljanje pomembne za spodbujanje miru, varnosti in stabilnosti v Afriki; poudarja pomen stabilizacijskih misij in operacij EU, ki potekajo v Afriki, zlasti v podsaharski regiji in Sahelu, ter poziva ESZD in Svet, naj okrepita pooblastila in sredstva misij skupne varnostne in obrambne politike v Afriki, da bi lahko še naprej učinkovito delovale ter se odzvale na hude izzive, s katerimi se spoprijemajo; poudarja, da ima EU vodilno vlogo pri diplomatskem in miroljubnem reševanju konfliktov, vključno s pobudami za mediacijo ter programi za razorožitev, demobilizacijo in reintegracijo;

48. meni, da je okrepljen odnos z Latinsko Ameriko in Karibi ključen za svetovno geopolitično strategijo EU; poudarja, da mora Unija okrepiti svoje vezi z latinskoameriškimi in karibskimi državami, ki skupaj predstavljajo tretjino članic OZN, na podlagi skupnih vrednot in načel, zlasti na področju zaščite večstranskega reda, ki temelji na pravilih, spodbujanja zelene agende ter boja proti revščini in neenakostim; poziva Unijo, naj ohrani svoj položaj zaželene partnerice latinskoameriških držav, saj bi lahko drugi geopolitični akterji v tej regiji zavzeli vse več prostora;

49. v zvezi s tem poziva k ciljno usmerjenemu in večplastnemu sodelovanju z regijo, ki bi temeljilo na skupnem pristopu EU, ki spodbuja strategije za skupno reševanje skupnih izzivov, kot so spodbujanje miru, varnosti in blaginje, ter obenem zagotavlja skupno stališče pri obravnavi groženj, ki jih predstavljajo podnebne spremembe; opozarja, da je Latinska Amerika zelo pomembna za EU, in poziva EU, naj to regijo še naprej obravnava kot regijo velikega geostrateškega interesa za skupno zunanjo in varnostno politiko ter sodeluje pri spodbujanju demokracije in človekovih pravic v njej in njenega gospodarskega razvoja; poudarja, da so spoštovanje pravne države ter stabilnega političnega in pravnega okvira, vključno z bojem proti korupciji in nekaznovanju, pa tudi napredek na poti k demokraciji, spoštovanje človekovih pravic in spodbujanje temeljnih svoboščin, temelji za tesnejše povezovanje in sodelovanje z latinskoameriškimi in karibskimi državami; poudarja, da je treba spodbuditi in dokončati revizijo celovitih sporazumov s Čilom in Mehiko, pa tudi pridružitvenega sporazuma med EU in Mercosurjem, saj so te države ključne zaveznice in partnerice EU; izraža globoko zaskrbljenost zaradi nespoštovanja demokracije in pravne države ter napadov na demokratično izvoljene vodje opozicije, novinarje, študente in zagovornike človekovih pravic, zlasti tiste, ki se ukvarjajo z okoljskimi vprašanji, in njihove odvetnike;

50. ponovno izraža svojo popolno podporo mirovnemu procesu v Kolumbiji in njegovemu izvajanju, ki je odločilno za prihodnost Kolumbijcev ter stabilizacijo regije; poziva k ohranitvi odločnega skupnega stališča v zvezi z režimom v Venezueli in kršitvami človekovih pravic, ki jih je zagrešil režim predsednika Nicolása Madura, tudi v zvezi s sistemom sankcij, zlasti glede na nedavne dogodke in obsodbe, ki so jih izrekle različne organizacije, vključno z Organizacijo združenih narodov;

51. poudarja, da bi morala EU izvajati enotno, realistično, učinkovito, trdno in odločnejšo strategijo, ki bi v interesu EU kot celote združevala vse države članice in oblikovala odnose do Ljudske republike Kitajske ter v okviru katere bi si morala EU proaktivno in odločno prizadevati za bolj uravnotežene in vzajemne gospodarske odnose, ki temeljijo na evropskih vrednotah in interesih, z izrazitim in posebnim poudarkom na spoštovanju človekovih pravic ter svobode veroizpovedi ali prepričanja; poudarja, da je treba v sodelovanju z ZDA in drugimi podobno mislečimi partnericami oblikovati skupen pristop za odnose s Kitajsko;

52. poziva, naj politika EU v zvezi s Kitajsko temelji na naslednjih načelih: sodelovanje, kadar je mogoče; konkurenca, kadar je potrebna; soočenje, kadar je nujno; opozarja, da je kitajska odločna javna diplomacija privedla do odvisnosti številnih držav od kitajskih naložb in posojil; poudarja, da bi morala EU dejavno povečevati svojo prisotnost in prepoznavnost v partnerskih državah po vsem svetu kot pomembna vlagateljica in donatorica razvojne pomoči;

53. spodbuja Ljudsko republiko Kitajsko, naj prevzame večjo odgovornost pri reševanju svetovnih izzivov in še naprej v čim večji meri sodeluje v večstranskih okvirih, med drugim zlasti z ambicioznejšim ukrepanjem in sprejetjem zavezujočih zavez na področju podnebja v skladu s cilji Pariškega sporazuma in na področju biotske raznovrstnosti ter s podpiranjem večstranskih odzivov na pandemijo COVID-19, pri čemer naj omogoči tudi mednarodno preiskavo o vzrokih bolezni; obsoja dezinformacije o izvoru pandemije COVID-19, ki jih je ustvarila Kitajska, njeno manipulacijo večstranskega sistema, širjenje njenega škodljivega vpliva, kibernetske napade in goljufive naložbene projekte; želi pohvaliti učinkovita prizadevanja Tajvana za omejitev širjenja koronavirusa in njegovo solidarnost z EU, ki jo je dokazal z donacijo več kot sedmih milijonov kirurških mask številnim državam članicam med pandemijo;

54. poziva Komisijo, Svet in podpredsednika/visokega predstavnika, naj Ljudski republiki Kitajski še naprej sporočajo, da EU ne bodo dovolila nadaljnjega kršenja človekovih pravic v Hongkongu, Tibetu in Sinkiangu niti njenega ravnanja s pripadniki manjšin, in naj na mednarodnem prizorišču prevzamejo ključno vlogo pri zagotavljanju avtonomije Hongkonga; obsoja kršitev modela „ena država, dva sistema“ s sprejetjem zakona o nacionalni varnosti na Kitajskem, ki resno spodkopava visoko stopnjo avtonomije Hongkonga ter škodi neodvisnosti sodstva in svobodi izražanja v Hongkongu; izraža zaskrbljenost zaradi vpliva, ki ga ima uvedba zakona o nacionalni varnosti v Hongkongu na odnose med Kitajsko in Tajvanom; poudarja, da je pekinško spodkopavanje hongkonške avtonomije v nasprotju z obveznostmi Kitajske iz dvostranskih sporazumov in mednarodnega prava, obenem pa vzbuja dvome glede zanesljivosti Pekinga kot partnerja; ugotavlja, da bo Parlament upošteval kršitve človekovih pravic na celinskem Kitajskem in v Hongkongu, ko bo moral podpreti celovit sporazum o naložbah in vse druge prihodnje trgovinske sporazume s Kitajsko; spodbuja države članice, naj izvajajo sveženj ukrepov, o katerih se je dogovoril Svet za zunanje zadeve 28. julija 2020 in ki jih je Parlament sprejel z resolucijo z dne 19. junija 2020 ([6]); poziva Komisijo in države članice, naj se dejavno zoperstavijo krutemu preganjanju Ujgurov v Sinkiangu ter drugih etničnih in verskih manjšin, zlasti kristjanov in Tibetancev; poziva države članice in podpredsednika/visokega predstavnika, naj v okviru globalnega režima sankcij EU na področju človekovih pravic sprejmejo sankcije zoper kitajske uradnike in državne subjekte, odgovorne za organizacijo politike množična pridržanja Ujgurov in prisilnega dela na Kitajskem;

55. ponovno poudarja, do bo Unija še naprej pozorno spremljala razmere na Tajvanu ter si prizadevala za nadgradnjo političnih in trgovinskih odnosov z Republiko Kitajsko (Tajvanom); poziva Ljudsko republiko Kitajsko, naj mirno reši vse spore o kopenskih in morskih mejah v skladu z mednarodnim pravom in naj se vzdrži vseh izzivalnih vojaških potez, namenjenih destabilizaciji Južnokitajskega morja; poudarja, da ohranjanje miru, stabilnosti in pravice do plovbe v indijsko-pacifiški regiji ostaja ključnega pomena za interese EU in njenih držav članic; z veliko zaskrbljenostjo opaža nedavno stopnjevanje napetosti na meji med Indijo in Kitajsko, pa tudi v Južnokitajskem morju in Tajvanski ožini, vključno s čedalje izzivalnejšimi kitajskimi vojaškimi ukrepi, usmerjenimi proti Tajvanu; poziva vse vpletene strani, naj medsebojne spore rešujejo mirno s konstruktivnim dialogom in naj ne izvajajo enostranskih ukrepov za spreminjanje trenutnega stanja; meni, da bi bilo treba odnose med Kitajsko in Tajvanom razvijati konstruktivno, brez pobud, ki vodijo v destabilizacijo, ali prisile katere koli strani, ter da ne sme biti nobena sprememba njunih odnosov uvedena v nasprotju z voljo tajvanskih državljanov; poziva EU in države članice, naj ponovno proučijo svojo politiko sodelovanja s Tajvanom in sodelujejo z mednarodnimi partnericami, da pomagajo ohraniti demokracijo na Tajvanu, brez tujih groženj; poziva EU in njene države članice, naj se zavzamejo za to, da bi se Tajvan v vlogi opazovalca vključil v Svetovno zdravstveno organizacijo in njeno generalno skupščino ter druge mednarodne organizacije, mehanizme in dejavnosti, pa tudi v svetovno omrežje za preprečevanje bolezni;

56. poudarja, da mora EU nameniti več pozornosti strateškim regijam, ki so deležne vse večje mednarodne pozornosti, kot so Afrika in Arktika, pa tudi indijsko-pacifiška regija, kjer Kitajska vodi širitveno politiko, na katero se mora EU odzvati usklajeno; poudarja, da je treba dodatno razširiti sodelovanje s pomembnimi podobno mislečimi partnericami v indijsko-pacifiški regiji, kot so Japonska, Indija, Južna Koreja, Avstralija in Nova Zelandija; v zvezi s tem pozdravlja prizadevanja za oblikovanje evropske indijsko-pacifiške strategije, ki bi temeljila na načelih in vrednotah EU ter bi lahko vključevala skupne vojaške vaje Avstralije in Nata na območju Pacifika; meni, da bi si morala EU v okviru skladne strategije v zvezi s Kitajsko, v kateri bi EU in države članice skupaj izrazile nasprotovanje, kadar bi bilo to potrebno, prizadevati za tesnejše sodelovanje z državami v tej regiji in drugimi demokratičnimi državami, za kar bi bilo treba v celoti izkoristiti strategijo EU za povezovanje; svari pred kitajskimi prizadevanji za povečanje vojaških zmogljivosti v regiji, zlasti v Tajvanu, zaradi katerih je prišlo do mejnih sporov s številnimi sosednjimi državami;

57. poudarja, da je treba izkoristiti možnosti za nadaljnje izboljšanje odnosov med EU in Indijo, pri čemer je treba upoštevati dogajanje v regiji ter pomembno vlogo Indije tako v regiji kot v svetu;

58. pozdravlja, da je bilo v delovni program Komisije za leto 2021 vključeno skupno sporočilo o Arktiki; meni, da bi morala imeti EU strategijo za Arktiko;

Povečanje zmogljivosti in sredstev EU na področju skupne zunanje in varnostne politike

59. poudarja, da podpira postopno oblikovanje in razvoj skupne obrambne politike, namenjene krepitvi skupne varnostne in obrambne politike ter njenih ciljev in nalog, določenih v Pogodbah, da bi se oblikovala povsem delujoča obrambna unija, ki bo priznavala poseben ustavni položaj nevtralnih držav, temeljila na jasnih strateških ciljih ter stremela k varnosti ljudi in trajnemu miru; v zvezi s tem pozdravlja pobudo, da se leta 2022 sprejme strateški kompas; poudarja, da je treba dodatno izboljšati odnose med EU in Natom z izpostavljanjem njune skladnosti in obojestranskih strateških koristi;

([6]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0174.

poziva evropske države, naj več vlagajo v svoje obrambne zmogljivosti, da bi uravnotežile odgovornosti v okviru Nata in postale bolj enakovredna partnerica Združenim državam Amerike; priznava prispevek misij in operacij skupne zunanje in varnostne politike k miru, varnosti in mednarodni stabilnosti; želi pohvaliti napredek pri vzpostavljanju evropskega mirovnega instrumenta; vztraja, da je treba od izjav preiti k dejanjem, zlasti tako, da se Evropski uniji prek obrambnega sklada z ustreznim proračunom zagotovi resnično evropska obrambna industrijska baza, ter da je treba zagotoviti hitrejše in skladnejše stalno strukturirano sodelovanje s prizadevanjem za strateško avtonomijo EU, kar bo EU omogočilo, da spodbudi bolj povezan notranji trg obrambne opreme; poudarja pomen vključujočega posvetovanja z več deležniki, da bi na področju varnosti in obrambe spodbudili oblikovanje skupne strateške kulture;

60. opozarja, da lahko udeležba žensk v mirovnih in varnostnih procesih pomembno prispeva k uspešnosti in trajnosti mirovnih sporazumov, pa tudi trajnosti in kakovosti miru; poudarja, da zaveze in izjave o spodbujanju agende za ženske, mir in varnost ter enako zastopanost žensk v zunanji in varnostni politiki pogosto ostajajo prazno leporečje, namesto da bi jim sledila prizadevanja za dejansko uresničevanje, zaradi česar je po vsem svetu napredek glede teh ciljev omejen; opozarja, da je reševanje konfliktov uspešnejše, če se v procesu zagotovita enaka zastopanost in enakost spolov, in poziva k večji udeležbi žensk, zlasti v postopkih odločanja in na vodstvenih položajih pri misijah skupne varnostne in obrambne politike; poziva tudi k bolj sistematičnemu vključevanju vidika spola v te misije, usposabljanju o enakosti spolov ter vprašanjih žensk, miru in varnosti za vse člane vojaškega in civilnega napotenega osebja EU, vključno z uslužbenci ESZD na srednjih in višjih vodstvenih položajih in poveljniki misij in operacij skupne varnostne in obrambne politike, ter dejavnemu prispevanju k izvajanju resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325 o ženskah, miru in varnosti; poziva k določitvi specifičnih in merljivih ciljev glede raznolikosti in prisotnosti žensk na vodstvenih položajih v ESZD, vključno s ciljem 50 % žensk na vodstvenih položajih, in sicer kot vodij delegacij, posebnih predstavnic EU in vodij misij in operacij skupne varnostne in obrambne politike; poziva, naj se akcijski načrt za ženske, mir in varnost priključi prihodnjemu tretjemu akcijskemu načrtu EU za enakost spolov, oba pa naj se preneseta v nacionalne akcijske načrte, vključno z vmesno oceno;

61. meni, da mora EU pri spopadanju s posledicami pandemije v svetu prevzeti vodilno vlogo, za kar so potrebna zadostna finančna sredstva; poudarja, da je na področju zunanjega delovanja in obrambe potreben ambicioznejši večletni finančni okvir, in sicer je treba med drugim povečati sredstva za skupno zunanjo in varnostno politiko, instrument za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje (NDICI), instrument za predpristopno pomoč (IPA III), Evropski obrambni sklad in vojaško mobilnost, ter poziva Svet, naj hitro odobri evropski mirovni instrument; obžaluje, da je Svet zmanjšal proračunske vrstice za zunanje finančne instrumente v novem večletnem finančnem okviru in da je tudi financiranje iz svežnja za okrevanje Next Generation EU nezadostno; poudarja, da lahko ta zmanjšanja ovirajo EU pri delovanju na svetovnem prizorišču ter škodijo njeni sposobnosti stabilizacije pristopnih držav in doseganja sprememb v njih; poudarja, da mora biti Parlament konstruktivno vključen v strateško usmerjanje letnih in večletnih delovnih programov ter nadzor instrumentov za zunanje financiranje; opozarja, da je treba v naslednjem večletnem finančnem okviru znatno povečati proračunska sredstva EU za preprečevanje civilnih konfliktov in povečati financiranje na področju graditve miru, dialoga, mediacije in sprave;

62. poziva k okrepitvi obrambnih zmogljivosti, pri čemer je treba prednostno obravnavati vrzeli v zmogljivostih, opredeljene v načrtu za razvoj zmogljivosti in usklajenem letnem pregledu na področju obrambe, zlasti z dejavnostmi poglobljenega sodelovanja, kot sta združevanje in souporaba zmogljivosti, ter zadostnim financiranjem smiselnih projektov in ambicioznejšega stalnega strukturnega sodelovanja (PESCO), Evropskega razvojnega sklada, vojaške mobilnosti in evropskega vesoljskega programa; ugotavlja, da bi ti ukrepi verjetno koristili tudi Natu in čezatlantskim odnosom; poudarja, da je treba nadalje izboljšati skladnost orodij in mehanizmov EU na področju obrambnega sodelovanja EU, ter v zvezi s tem poziva k optimizaciji sredstev, da bi se izognili nepotrebnemu podvajanju stroškov in instrumentov; poziva, naj se oddelku za strateško komuniciranje ESZD nameni več podpore, zagotovi več osebja in dodelijo ustrezna stalna proračunska sredstva pod pogojem, da se izvede neodvisna poglobljena ocena njegovih preteklih in tekočih dejavnosti; poziva, naj se med pristojnosti oddelka za strateško komuniciranje ESZD vključi tuje vmešavanje novih akterjev, kot je Kitajska;

63. ponovno poziva k močnejši podpori strategije EU za pomorsko varnost, saj je ohranitev pravice do plovbe vse večji izziv v svetu, pa tudi v sosedstvu; poudarja, da bi bilo treba pravico do plovbe vedno spoštovati; priporoča, da se za doseganje učinkovitega upravljanja globalnih pomorskih informacij okrepi in podpre strukturno usklajevanje med institucijami, organizacijami in nacionalnimi organi, zlasti z omogočanjem zbliževanja dveh glavnih komponent, in sicer civilne in vojaške komponente, ki sta osnova za poznavanje razmer v pomorstvu;

64. poudarja pomen misij in operacij skupne varnostne in obrambne politike; poudarja, da obstajajo okvirni sporazumi s tretjimi državami o njihovem sodelovanju v operacijah EU za krizno upravljanje; ugotavlja, da ti sporazumi kažejo, da so prizadevanja za mir in varnost skupna naloga;

65. opozarja na srednje- in dolgoročne grožnje, ki jih bo treba v okviru skupne zunanje in varnostne politike obravnavati v prihodnje, vključno z varnostnimi tveganji, ki jih predstavljajo avtoritarni režimi, nedržavni akterji, podnebne spremembe, kibernetske grožnje, kemični, biološki, radiološki in jedrski napadi, hibridne grožnje, kot so večja uporaba umetne inteligence, dezinformacijske kampanje ter grožnje v zvezi s tekmo v vesolju in njeno militarizacijo, tehnologije v vzponu, terorizem in nenadzorovani migracijski tokovi, pa tudi že znani geopolitični izzivi; poudarja, da mora EU napredovati pri opredeljevanju in prepoznavanju hibridnih groženj; poziva EU, naj izboljša ozaveščenost o teh grožnjah in okrepi skupne zmogljivosti odpornosti; poudarja, da se je s temi grožnjami mogoče spopasti samo z usklajenim ukrepanjem ter pravočasnim in ustreznim vlaganjem v evropske raziskave in inovacije; pozdravlja dejstvo, da je Parlament ustanovil posebni odbor za umetno inteligenco v digitalni dobi kot forum za obravnavo strateških vprašanj v zvezi z umetno inteligenco; meni, da je pomembno tesneje povezati notranje in zunanje vidike politik EU, da bodo politike EU, vključno z energetsko, usmerjene k doseganju ciljev skupne zunanje in varnostne politike;

66. poudarja, da je treba razviti skladno razsežnost skupne zunanje in varnostne politike, povezano s podnebno politiko, saj podnebne spremembe postajajo vse pomembnejši dejavnik gospodarske, socialne in politične destabilizacije ter multiplikator tveganja;

67. pozdravlja, da se pri podpredsedniku/visokem predstavniku trenutno izvaja analiza groženj na podlagi obveščevalnih podatkov, na kateri bo temeljil prihodnji strateški kompas, in poziva, naj se o rezultatih te analize organizira razprava v Parlamentu; pozdravlja novi pristop Komisije, ki v oblikovanje politik EU vključuje strateška predvidevanja, med drugim na področju zunanjih in varnostnih zadev;

o

o o

68. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Evropskega sveta, Svetu, Komisiji, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter državam članicam.